

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120209221
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120209221.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX A., proti žalovanému: ELPOL s.r.o., so sídlom Levočská 4701/71, 080 01 Prešov, IČO: 48 002 763, právne zastúpený: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/53/2020 -98 zo dňa 13.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. výroku II. o trovách konania.
- II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 409 ods. 1, 2, § 446 zák. č. 513/1992 Zb. Obchodného zákonníka; § 257 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
3. Skonštatoval, že žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 05.08.2020 žiadal, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla C. P., rok výroby 2009, farba modrá metalíza pastelová a zároveň mu priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku.
4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca uzatvoril dňa 14.08.2019 kúpnu zmluvu s predávajúcim Q. K., ktorej predmetom bolo motorové vozidlo C. P., rok výroby 2009, za kúpnu cenu 3.200,- Eur. Žalobca dňa 22. novembra 2019 splnomocnil T. Š. na vykonanie potrebných právnych úkonov na príslušnom Dopravnom inšpektoráte Policajného zboru, t.j. k úkonom prihlásenia motorového vozidla. T. Š. predmetné motorové vozidlo neprihlásil, ale motorové vozidlo neoprávnene predal tretej osobe, čím sa dopustil trestného činu sprenevery. Žalovaný nadobudol vozidlo C. P. kúpnu zmluvou uzatvorenou podľa § 409 Obchodného zákonníka od predávajúceho F. E.. Žalovaného pri kúpe predmetného motorového vozidla zastupoval spoločník a konateľ spoločnosti ELPOL s.r.o., F. X.. Žalovaný a ani konateľ v čase kúpy motorového vozidla nemali vedomosť o tom, že kupované vozidlo bolo v minulosti predmetom sprenevery. Vozidlo bolo pred kúpou overené prostredníctvom webového portálu stkonline.sk, kde nebolo zapísané v databáze odcudzených vozidiel, neboli naň zriadené žiadne ťarchy, ani exekučné právo. F. E. ako predávajúci sa zároveň prezentoval ako vlastník vozidla. Takto bol zapísaný aj v osvedčení o evidencii a ako prevádzkovateľ vozidla bol uvedený v odbornom posudku o kontrole originality, pričom pri predaji vozidla konal osobne.
5. Pri rozhodovaní poukázal na ust. § 446 Obchodného zákonníka a jeho posudzovanie Najvyšším súdom ČR, sp. zn. 32Cdo/44/2007 zo dňa 12. decembra 2007, sp. zn. 23Cdo/2569/2010 zo dňa 24.

októbra 2012, Najvyšším súdu SR, sp. zn. 4Obo/57/2008 zo dňa 07. apríla 2009, z ktorého citoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Uznesení II.ÚS 511/2014 -15 zo dňa 11. septembra 2014: „Vo vzťahu k posudzovanej veci Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetom § 446 Obchodného zákonníka je ochrana dobromyseľného kupujúceho. Obchodný zákonník na rozdiel od všeobecnej zásady, podľa ktorej ten kto predáva, musí byť vlastníkom predávaného tovaru upravuje špecifický prípad vzniku vlastníckeho práva k tovaru aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom. Dikcia zákona § 446 preferuje princíp dobromyseľnosti, statočnosti kupujúceho. Zákon to formuluje tak, že kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať na účely jeho predaja. V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci sa Krajský súd stotožnil so záverom, že s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti žalovaná bola v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k spornému kontajneru dobromyseľná a sťažovateľka v konaní nepreukázala opak. Zákonným ustanovením § 446 Obchodného zákonníka je chránená dobrá viera kupujúceho pri kúpe od nevlastníka za takých podmienok, aké boli v čase kúpy na strane kupujúceho. Ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka poskytuje ochranu dobromyseľnému kupujúcemu a pripúšťa, aby takýto kupujúci nadobudol vlastníctvo predmetu kúpy aj v tom prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávanej veci. Ide o výnimku zo všeobecne platnej právnej zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, t.j. nikto nemôže na druhého previesť viac práva ako má sám, respektíve zo zásady nemo dat quod non habet, t.j. nikto nedáva čo nemá. Dobromyseľnosť kupujúceho musí byť daná v okamihu, keď mal nadobudnúť vlastnícke právo. Z formulácie § 446 Obchodného zákonníka vyplýva, že dobromyseľnosť sa u kupujúceho predpokladá, opak treba dokázať.“

6. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

7. Výrok o trovách konania právne odôvodnil v zmysle ust. § 257 CSP tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal z dôvodov osobitosti sporu. Žalobca v dobrej viere splnomocnil dňa 22. novembra 2019 T. Š. k prepisu motorového vozidla na Dopravnom inšpektoráte a ktorý nadobudol predmetné motorové vozidlo Kúpnu zmluvou zo dňa 14.08.2019 za kúpnu cenu 3.200,- Eur, pričom k prepisu tohto motorového vozidla nakoniec nedošlo. K podaniu žaloby v Civilnom sporovom konaní bol priamo odkázaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Michalovciach, odborom kriminálnej polície, keďže motorové vozidlo sa toho času nachádza v úschove, keďže si naň vlastnícky robia nároky dva subjekty, aby ho súd ešte za týchto okolností prejednávaneho prípadu zaviazal nahradiť žalovanému náhradu trov konania. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie aplikoval zákonné ustanovenia § 257 CSP a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Na podporu použitia tohto ustanovenia poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II.ÚS 113/2019.

8. Proti tomuto uzneseniu a to výroku II. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že v predmetnom prípade neboli naplnené predpoklady na aplikovanie ust. § 257 CSP. Mal za to, že v danom prípade sa nejedná o výnimočnosť prípadu a neexistujú ani dôvody hodné osobitného zreteľa nevyhnutné na aplikáciu ust. § 257 CSP. Neúspech žalobcu v spore, nemožno považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa a považoval za nespravodlivé, že ako úspešnej strane sporu mu nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie neprihliadol na okolnosti prípadu na jeho strane, že zaplatil kúpnu cenu 4.000,- Eur, do vozidla investoval ďalšie financie, vozidlo neužíval vyše jeden a pol roka, čím mu vznikla škoda na majetku. Ani skutočnosť, že na podanie žaloby v civilnom sporovom konaní bol žalobca odkázaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Michalovciach, Odbor kriminálnej polície, nespôsobuje existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca poznal skutkový stav veci, argumenty, ktoré mali znamenať neúspech podanej žaloby. Navrhol výrok II. o trovách konania zmeniť a žalovanému priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010 či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno ust. § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

16. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BECK 2016, str. 942).

17. V prejednávanej veci je žalovaný úspešnou stranou sporu, keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol. Aj odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie žalovanému náhrady trov konania považuje okolnosti na strane žalobcu, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde prvej inštancie. Preto sa odvolací súd stotožňuje s aplikáciou ust. § 257 CSP súdom prvej inštancie. V uvedenom prípade žalobca ako splnomocniteľ bol obeťou trestného činu sprenevery zo strany splnomocnenca v osobe T. Š. a k podaniu žaloby bol odkázaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Michalovce, odborom kriminálnej polície. Na uvedené nemá vplyv ani okolnosť, že žalovaný nevedel o tom, že kupované vozidlo bolo v minulosti predmetom sprenevery. Na motorové vozidlo nachádzajúce sa v úschove si tak robili vlastnícke práva dva subjekty presvedčené, že sporné vozidlo patrí práve im.

18. Odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné. Preto rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku II. o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľné trovy nevznikli, ani zo spisu nevyplývajú. Preto odvolací súd rozhodol, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva aplikujúc zásadu hospodárnosti. (čl. 17 základných ust. CSP).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).